

เทศน์เช้า วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๑

พระอาจารย์สงบ มนฺสฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองแกว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมนะ ตั้งใจฟังธรรม เราฟังธรรม ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะได้สถาปนาเป็นกษัตริย์ ท่านสละราชบัลลังก์ออกมา ออกมาทนทุกข์ทรมาน ๖ ปี ขวนขวายหาสัจจะหาความจริง

ถ้าหาความจริงขึ้นมาแล้ว สิ่งที่เป็นความจริงๆ ขึ้นมาในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามันเหนือโลกเหนือสงสาร องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรมๆ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรมะ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ สัจธรรมนั้นยิ่งใหญ่ ถ้าสัจธรรมนั้นยิ่งใหญ่ ผู้ที่จะประพฤติปฏิบัติได้สัจจะความเป็นจริง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย ถ้าพระอรหันต์แสนกัปๆ คำว่า “แสนกัป” จิตใจเขามั่นคง จิตใจเขามีหลักการของเขา เขาไม่เหลวไหล เหลวไหลไปตามกระแสโลก โลกเป็นใหญ่ๆ เห็นไหม

เหรียญมีสองด้าน นี่ไง คนเกิดมาแล้วมีโลกกับธรรม เวลาโลกกับธรรมนะ ถ้าจิตใจมันอยู่กับโลกๆ มันก็ไปเรื่องโลก ไหลกระแสไปตามโลก แต่ถ้าเป็นธรรมๆ นะ เป็นธรรมก็ต้องเข้มงวดขึ้นมา ขันชะเนาะเข้ามาสู่ธรรมๆ พอเข้าสู่ธรรมก็บอกว่า “โอ๊ย! มันเคร่งเกินไป มันเคร่งเกินไป” มันปล่อยให้มันเป็นจี้หมาไซ้ไหม

ถ้ามันเป็นความจริงๆ มันก็ต้องเข้มงวดขึ้นมาๆ เห็นไหม ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว การทำคุณงามความดีของเรา ถ้าทำคุณงามความดีของเรานะ ทำความดีเพื่ออะไร บุญกุศลๆ คำว่า “บุญกุศล” ทำสิ่งใด ลากสักการะนี้เป็นเรื่องของโลกๆ นะ คุณสิ พระสิวลีที่มีลากสักการะมหาศาล สิ่งนี้รองจากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่สิ่งที่สำคัญ สำคัญคือพระสิวลีท่านได้ค้นคว้าของท่าน ท่านได้ประพฤติปฏิบัติของท่าน จิตใจของท่านเป็นธรรม ถ้าจิตใจของท่านเป็นธรรม ธรรมะในหัวใจของท่านมันยิ่งใหญ่ ยิ่งใหญ่กว่าลากสักการะที่เขาถวายท่าน แต่สิ่งที่มีมากมาย เพราะว่าท่านทำของท่านมาอย่างนั้น แล้วครูบาอาจารย์บางองค์ท่านก็ทำของท่านมา ถ้า

ท่านทำของท่านมา ท่านประพฤติปฏิบัติขึ้นมา นี่คุณธรรมอันนั้นมันยิ่งใหญ่ คุณธรรมอันนั้นคือศีล สมาธิ ปัญญา คือศีลธรรม คือความจริงใจอันนั้น

ถ้าความสังฆธรรมความจริงใจอันนั้นมันเกิดขึ้น ถ้ามันเกิดขึ้น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้ชี้ทางๆ แต่เราประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ใครมีศีล ใครมีสมาธิ ใครมีปัญหาขึ้นมา มีปัญหาขึ้นมามันรักษาหัวใจ ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ทำได้ดี ถ้ามันมีดีในหัวใจมันแล้ว ถ้ามันดีในหัวใจมันแล้ว สิ่งข้างนอกมันจะมีคุณค่าไปแค่ไหน

นี่ไง คุณติ ในปัจจุบันนี้ ตอนนี่เขามีแข่งขันบอลโลก เวลาบอลโลก เวลาแข่งขันบอล บอลบางทีมเขาคำนวณราคาออกมาแล้ว นักเตะเป็น ๕ หมื่น ๖ หมื่นล้าน นี่ราคาค่าตัวของนักเตะราคาทีมหนึ่งๆ เกือบแสนล้าน นี่ไง โดยมาตรฐานของเขายอดเยี่ยมทั้งนั้นนะ เวลายอดเยี่ยม เวลาแข่งขันขึ้นมา ด้วยมาตรฐานของเขาเหนือกว่าเขาทั้งนั้นนะ ทำสิ่งใดมันต้องชนะ

จะนั่น เวลาแข่งขันเขาบอกว่าต้องมีโชค มันเตะแล้วเตะอีก มันเตะออก เตะไม่เคยเข้าสักที ไอ้ทีมนี้อ่อนแอกว่าเยอะแยะมหาศาลเลย มันเตะผิดเตะถูกนะ มันได้ประตู เห็นไหม เวลาการแข่งขันเขาต้องมีโชค เวลาที่มีมาตรฐานแล้ว คนมีความสามารถมากน้อยแค่ไหนก็ต้องมีโชค นี่ไง ถ้าคำว่า “มีโชค” นี่บุญของเรา ถ้าบุญของเรานี้แหละ เราเกิดมากับโลก เวลาเราเกิดมากับโลก โดยมาตรฐาน ในการแข่งขัน ทีมที่เหนือกว่ามันชนะอยู่แล้ว ทีมที่ด้อยกว่า ด้อยกว่าแต่มันเป็นโอกาสเป็นจังหวะ มันเป็นครั้งเป็นคราว มันไม่เป็นทุกทีไปหรอก

นี่ไง เวลาศึกษารัชมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นวิทยาศาสตร์ๆ ถ้าวิทยาศาสตร์มันเป็นทฤษฎีที่ถูกต้องตายตัว ถูกต้องตายตัวขึ้นมาะ เอาไว้ทำไม เอาไว้ประกอบสัมมาอาชีพะ ไว้ประกอบอาชีพ วิศวกรรมก็ทำที่อยู่อาศัย วิศวกรรมต่างๆ แขนงไหน ไฟฟ้า โครงสร้าง ก็คำนวณของเขา

แต่กิเลสมันปลิ้นปล้อน มันโกงได้ทุกเรื่องเลย มันโกงหมดนะ วิทยาศาสตร์ๆ กิเลส คุณติ กิเลสมัน ๕ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ มันโกงหมดเลย นี่ไง วิทยาศาสตร์ที่แก้กิเลสไม่ได้ แก้กิเลสไม่ได้เพราะอย่างนี้ไง

ถ้าศีล สมาธิ ปัญญา ศีล สมาธิ ปัญญามันเกิดจากไหน เวลาศีล สมาธิ ปัญญา ถ้าศีล สมาธิ ปัญญา ในตำรามันก็วิทยาศาสตร์ไง สถิติก็ต้องเป็นอย่างนี้ สมาธิก็ต้องเป็นอย่างนี้ ปัญญาที่ต้องเป็นแบบนี้ ไอ้มันมันสัญญาทั้งนั้นนะ

คูสิ เราเห็นคนทำคุณงามความดีต่างๆ ทุกคนก็เลียนแบบทั้งนั้นเลย การเลียนแบบ เราอ่านพระไตรปิฎกขึ้นมา เวลาพระออกจากฆานสมาบัติ ทำบุญแล้วจะได้บุญกุศลมาก ก็แสวงหาไอ้พระมันเขียนไว้หน้าวัดเลย วันนี้จะเข้าฆานสมาบัติ โอโฮ! พรุ่งนี้เรียงกันเป็นแถวเลย มาใส่บาตร แล้วมันเข้าฆานสมาบัติจริงไหมละ มันจริงหรือเปล่าละ นี่มันไม่จริงทั้งนั้น เพราะอะไร นี่วิทยาศาสตร์ไง มันเป็นทฤษฎีไง

แต่ถ้าเรามีสติ มีสมาธิ มีปัญญาขึ้นมา ความดี ความดีคือความดี ความดีของเรา ถ้าใจมีมาตรฐานแล้วนะ ใจมันยิ่งใหญ่ นะ น้ำใจของคนๆ คนที่ความรู้เขาเต็มนะ นิ่ง นิ่งอยู่นะ อย่าดูถูกความนิ่งอยู่ของพระอริยเจ้า พระอริยเจ้านิ่ง เพราะอะไร เพราะมันจะพูดไปทำไม เขารู้เหมือนเราไม่ได้หรอก เขาไม่เห็นหัวใจของเขาหรอก เขาไม่รู้ถึงผิดชอบชั่วดีตามสัจจะความจริงหรอก

ความผิดชอบชั่วดีของเรา โลกธรรม ๘ มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ ถ้ามีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ พอมันคิดของมันได้ คูสิ ในการแข่งขันสโมสรทางยุโรป ไอ้พวกที่มันมีอิทธิพลมันไปจ้างกรรมการ มันควบคุมสโมสร มันควบคุมทั้งหมดเลย นั่นไง มันตะมือไหร่มันก็ชนะทั้งนั้นนะ มันจ้างล้มบอลทั้งหมด นี่ไง จะเอาผลเอาแพ้ชนะกันไง ถ้าเอาผลเอาแพ้ชนะกัน เอาประโยชน์ไง มันทำได้ทั้งนั้นนะ

นี่ก็เหมือนกัน “เข้าฆานสมาบัติ โอโฮ! มีศีล สมาธิ ปัญญา” ไอ้สโมสรนั้นเขาไปจ้างกรรมการนะ เดียวนี้ทำทุจริตทั้งนั้นนะ ที่ไหนมีผลประโยชน์ ที่นั่นมีการแข่งขัน ที่นั่นมีการชั่งชิ่ง

แต่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เราทำของเราเองนะ คนที่มีความสุข คนที่มีความสุขมันรู้เท่าทันกับกิเลสตัณหาความทะยานอยากในใจของตน คนที่มีความสุขคือคนที่รักษาหัวใจของตนได้ คนที่รักษาหัวใจของตนได้ คูสิ เขามีการแข่งขันเพื่อช่วงชิงเอาประโยชน์กัน วิ่งแข่งหน้าเราไปทั้งนั้นเลย เหลียวซ้ายก็วิ่ง เหลียวขวาก็วิ่ง แล้วเราทำไมไม่วิ่งไปกับเขาละ

ไอ้ประโยชน์อย่างนั้นมันเป็นประโยชน์สมมุติ ประโยชน์กับโลก สิ่งใดได้มาแล้ว เราไม่พลัดพรากจากเขา เขาก็ต้องพลัดพรากจากเรา แต่สติปัญญาของเราที่รักษาความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของเรา รักษาหัวใจของเรา เราพอใจของเรา

เขาได้แล้ว เขาไปวิ่งแข่งขันแย้งชิงกันไป เขาได้ทรัพย์สมบัติสมความปรารถนาเขา เขาฟุ่มเฟือยของเขา ๒ วันเขาไปกู่หนียืมสิน เขาเป็นหนี้เขาอีกแล้ว ไอ้เรายังสบายอยู่เลยนะ นี่ไง ถ้าเรามีสติมีปัญญาของเรา นี่สังขธรรม นี่พูดถึงว่า แค่ว่าพันกับความคิดของตนนะ เรามีสติมีปัญญาในหัวใจของตนมันยิ่งใหญ่มกกว่านั้นอีก

พระพุทธศาสนานี้สุดยอดมาก พระพุทธศาสนา หลวงตาท่านสอนว่าเหมือนห้างสรรพสินค้า ใครเข้าไป ไปตากแอร์ก็ได้ ใครเข้าไปมีปัญหาเล็กน้อยแค่ไหนก็ได้สินค้าอย่างนั้นออกมา แต่สินค้าในห้างสรรพสินค้ามันยิ่งใหญ่นัก ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามันอยู่ที่หัวใจของคนที่มีปัญญาปรารถนามากน้อยแค่ไหน

ถ้ามีความปรารถนาทางโลก เรามีความปรารถนาบุญกุศลๆ เราอยากจะมีอำนาจวาสนา อยากจะประสบความสำเร็จทางโลก ประสบความสำเร็จทางโลก สรรพสิ่งนั้นมันเป็นสมบัติสาธารณะ มันช่วยเหลือมันเจือจางกันได้

แต่คุณธรรมขึ้นมาในหัวใจ ครูบาอาจารย์ของเรา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาพระโมคคัลลานะฟังธรรมจากพระสารีบุตรเป็นพระโสดาบัน พระสารีบุตรฟังธรรมจากพระอัสสชิเป็นพระโสดาบัน ไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยกัน เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเทศนาว่าการ พระโมคคัลลานะได้เป็นพระอรหันต์ภายใน ๗ วัน พระสารีบุตร ๑๔ วัน ทำไมมันไม่เท่ากันล่ะ เวลาสั่งสอนต้องเท่ากันสิ นี่ขนาดพระอัครสาวกเบื้องซ้ายเบื้องขวาที่สร้างบุญกุศลมาด้วยกันนะ บุญวาสนาคนยังไม่เหมือนกัน แล้วนี่ของเรา เราทำอะไรกันมา จี้ออกมาถึงก็บอกว่าบรรลุนิพพาน...ธรรมอะไรของมึง

บรรลุนิพพาน ถ้ามันมีคุณธรรมนะ พุทธ ธรรม สงฆ์รวมอยู่ที่ใจนะ ถ้าเป็นพระโสดาบันนะ นี่ไง สิ่งที่ไม่ถือนมกตตื่นข่าว ไม่นอกจากพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ไม่นอกจากธรรมวินัยเด็ดขาด เด็ดขาด

แต่ถ้ามันยังเหลวไหล มันยังแปรปรวนอยู่นะ บ้าบอคนเดียว “บรรลुरुธรรมฯ” มันก็เหมือน สโมสรรในยุโรปเขาซื้อกรรมกร เขาซื้อหมดเลย เขาได้แชมป์ พอได้แชมป์แล้วมูลค่าของสโมสรร สูงส่งมาก ราคาสูงส่งมาก แต่สักวันหนึ่งพอเขาตรวจสอบได้ ยึดกินหมด ยึดทั้งนั้น ราววัลอะไร ยึดกินทั้งนั้นนะ ไอ้นั้นมันเพราะความทุจริต

นี่พูดถึงทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ทำคุณงามความดีของเราๆ ถ้าทำคุณงามความดีของเรา ต้อง ให้ไครมายกย่องสรรเสริญ ต้องให้ไครมาเชิดชูบูชา ถ้าคนเชิดชูบูชานั้น โลกธรรม ๘ มีลาภเสื่อม ลาก มียศเสื่อมยศ มีลาภ เวลาสรรเสริญนะ แหม! ลอยเชียว เวลาเขาติเตียน ยุบขอบเชียว อย่างนั้น หรือ นี่ไง มันไม่จริงนะสิ

ถ้ามันจริง เขาจะติฉินนินทาขนาดไหน ให้มันติฉินนินทาไป ยิ่งเขาจะค่าขนาดไหน โจมตีขนาดไหน ให้มันโจมตีไป คนตาบอด โลกนี้คนโง่มากหรือคนฉลาดมาก โง่เง่าแต่คู่กัน ทั้งนั้นนะ มันจะรู้จักคุณธรรมอย่างไร มันจะเห็นสังขธรรมได้อย่างไร มันเห็นไปไม่ได้หรอก

นี่ไง คุณสิ คุณหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น คุณหลวงปู่มั่นท่านอยู่ในป่าในเขา หลวงตาท่านบอกว่า เศษคนเลยละ ไม่มีใครเห็นคุณค่าเลยละ แต่เพราะกลิ่นของศีลกลิ่นของธรรม กลิ่นของหัวใจของ ท่าน คุณธรรมของท่าน เวลาท่านอยู่ที่เชียงใหม่ ๔ ทุ่ม ๕ ทุ่ม เทวดามาแล้ว แล้วคุณสิ เวลาท่านเล่า ให้หลวงตาฟัง หลวงตาบอกเทวดามารอบโลก เยอรมัน ยุโรปมาฟังเทศน์ทั้งนั้นนะ แล้วคนก็ สงสัยว่าทำไมจะต้องไปฟังเทศน์หลวงปู่มั่นๆ ทำไมพระท้าวไป เขารู้ได้อย่างไรว่าหลวงปู่มั่นอยู่ที่ เชียงใหม่ เขารู้ได้อย่างไร ก็รู้จากคุณธรรมในใจของท่านไง กลิ่นมันหอมทวนลมไง มันจรจราย ไปหมด เทวดา อินทร์ พรหมคุ้มครองด้วย ไอ้เราไม่เห็นหรอก

เราเห็นแต่การโฆษณาประชาสัมพันธ์ เห็นแต่การแห่แห่น เห็นแต่ขบวนรถยาวๆ แต่เรา ไม่รู้หรอก เทวดามันอยู่ไหน คุณงามความดีมันอยู่ไหน

ถ้าคุณงามความดีมันอยู่ในหัวใจนั้น ในหัวใจที่เป็นสัจจะความจริงอันนั้น สุขอื่นใด เท่ากับจิตสงบไม่มี วิมุตติสุขๆ ถ้ามันสุข มันสุขจริง สุขจริงนะ ไม่หวั่นไหวหรอก

โลกธรรม ๘ มันธรรมะเก่าแก่ ของมันมีอยู่โดยดั้งเดิมอยู่แล้ว แล้วเรา โหมบรูษตายเพราะ ลาก อยากดังอยากใหญ่ อยากให้เขาเชิดชูบูชา อยากให้เขาเคารพนับถือ พุดไปแล้วเขาจะฟังเรา ไม่ฟังเรา พุดไปแล้วจะถูกใจเขาไม่ถูกใจเขา นี่ไง คิดเรา หมดค่าเลย

ไม่คิดเรา ไม่มีสิ่งใด สมมุติบัญญัติ วิมุติ ความจริงเหนือโลก พุดไปตามความจริงนั้น
สังขรณ์อันนั้น อันนั้นนะมันบดบี้กิเลสค้นหาความทะยานอยากในหัวใจของตน นี่ธรรมชาติของ
องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง แต่จิตใจเขาไปทั่วโลกนะ จิตใจ ๓ โลกธาตุเลย เพราะใน ๓
โลกธาตุนี้มีแต่คนมีกิเลสทั้งนั้น มีแต่คนพร้อมที่จะให้อาใจทั้งนั้น มีแต่คนที่จะให้มายกย่องเชิด
ชูบูชาทั้งนั้น ไม่มีใครไปสะกิดกิเลสค้นหาความทะยานอยากในใจของเขา มีแต่สังขรณ์ขององค์
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเท่านั้น นี่ไม่ใช่โมฆบุรุษ ไม่ใช่คนว่างเปล่า ไม่ใช่คนไม่มีแก่นสาร
คนไม่มีแก่นสาร มีแก่นสารมันก็อยู่ที่เรานี้แหละ มันจะมีสิ่งใดเหนือคุณธรรมอันนั้น มันจะมีสิ่ง
ใดเหนือสังขรณ์ความจริงอันนี้ ถ้าเหนือสังขรณ์ความจริงอันนี้

แต่ของเรา เราเป็นชาวพุทธ เราก็นับถือพระพุทธศาสนา ถ้าพระพุทธศาสนา พระพุทธ
พระธรรม พระสงฆ์เป็นรัตนตรัยของเรา แก้วสารพัดนึก คนเรา แก้วสารพัดนึกได้มากได้น้อยแค่
ไหน ที่นี้ก็เหมือนห้างสรรพสินค้า คนมีความสามารถได้แค่ไหน จะตัดดวงสังขรณ์ความจริงใน
พระพุทธศาสนาเข้าสู่หัวใจเรามากน้อยแค่ไหน

คูตี เราคุ้มครองดูแลกันมา พระพุทธศาสนา ตั้งแต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ปรินิพพานมา ไม่มีสงฆ์เคยขาดจากโลกนี้เลย ถ้าขาดจากโลก ๕ องค์ ๑๐ องค์ ถ้า ๑๐ องค์จะ
ยุติจุดตุตถกรรม บวชศาสนทายาทขึ้นมาเพื่อให้คุ้มครองดูแล

นี่ไง ใครมีอำนาจวาสนามากน้อยแค่ไหน จะได้ผลประโยชน์จากพระพุทธศาสนามาก
น้อยแค่ไหน พระพุทธศาสนามีคุณค่าอย่างไร มีคุณค่า คำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัม
พุทธเจ้า ธรรมและวินัยๆ

พระที่บวชขึ้นมาแล้ว บวชขึ้นมาศึกษาๆ ศึกษาที่ท่องจำกันไว้ ท่องจำก็เป็นนกแก้ว
นกขุนทอง ของทุกๆ ใจ ผู้ที่มีอำนาจวาสนาขึ้นมา เขาประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ขวนขวายในใจของ
ตนขึ้นมา ถ้าขวนขวายในใจของตนขึ้นมา สังขรณ์มันก็แวววาวขึ้นมาละ สังขรณ์ สังขรณ์ความ
จริงอันนั้น ถ้าสังขรณ์ความจริงอันนั้น

คูตี พระสารีบุตรเห็นพระอัสสชิเดินบิณฑบาตอยู่ ทำไมพระสารีบุตรรู้ว่าพระอัสสชิมี
คุณธรรมในหัวใจ เพราะความสงบระงับในหัวใจนั้น ถ้าความสงบระงับในหัวใจนั้น ผู้ที่มีปัญญา
เขาขวนขวายของเขา พอไปถามพระอัสสชิ “ใครเป็นศาสดาของเธอ ใครเป็นผู้สั่งสอนเธอ”

“องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นศาสดาของเรา เราเป็นผู้บวชใหม่ เราพุทธธรรมะ ไม่ได้ละเอียดหรอก”

“ขอให้พุดมาเถอะ ถ้าน้ำที่แทงธรรมเป็นน้ำที่ของเรา”

พระอัสสชิเทศน์ให้พระสารีบุตรฟัง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนว่าธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ สัจจะความจริงในโลกนี้มันต้องมีเหตุมีปัจจัย ชีวิตของเรา ความเป็นไปของเรา เราเกิดมามันต้องมีเหตุมีปัจจัย มันต้องมีที่มาที่ไป ยิ่งกว่าวิทยาศาสตร์ พุทธศาสตร์ สัจจะความจริงมันต้องมีที่มาที่ไป นี่ก็เหมือนกัน ทุกข์มันต้องมีที่มาที่ไป มันต้องมีต้นเหตุ มันต้องมีการยุแห่ มีการหลอกลวงในใจของเรา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนให้ไประงับที่เหตุ นั้นใจ พระสารีบุตรฟังเทศน์พระอัสสชิเป็นพระโสดาบัน ไปพุดให้พระโมคคัลลานะฟัง พระโมคคัลลานะเป็นพระโสดาบัน

เวลาเราบวชพระขึ้นมา เราบวชขึ้นมาแล้วเรามาค้ำจุนศาสนา ศึกษาไว้ ศึกษาไว้สืบทอดกันมา ๒,๐๐๐ กว่าปี แล้วถ้าผู้ที่ฉลาด ผู้ที่มีสติปัญญา เขาชวนชายของเขา เขาทำของเขา เขามีความจริงในใจของเขา มันก็สมบูรณ์แบบ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม เราสาวก สาวก ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติขึ้นมาได้มีดวงตาเห็นธรรม สัจธรรมอันนั้น สัจธรรมอันนั้นมันยิ่งใหญ่ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

แล้วพระธรรม ธรรมและวินัยเป็นศาสดาของเรา คนที่มีคุณธรรมในหัวใจมันจะก้าวล่วงธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปได้อย่างไร มันเป็นไปได้ไม่ได้หรอก มันเป็นไปได้ไม่ได้

แต่ที่มันเป็นไปได้มันก็กะล่อนใจ ๑๘ มงกุฎใจ เลียนแบบให้เหมือนใจ คนทำให้เหมือนๆ แต่เวลาเป็นความจริงๆ ครูบาอาจารย์ไม่ต้องทำให้เหมือน มันเป็นความจริงในใจของท่าน ความจริงแสดงออกอย่างไรก็ได้ แสดงออกจากธรรมนั้น ไปกลัวอะไร ถ้าความจริงมันแสดงออกไปตามธรรม มันจะผิดอะไร มันจะผิดตรงไหน มันผิด ผิดกิเลสของคนใจ

เวลาหลวงตาท่านสอนใจ ต้องขออนุญาตกิเลสก่อนแล้วค่อยแสดงธรรมนะ เจริญพรๆ กลัวแต่เขาจะไม่เชิดชูบูชา คิดเรา

แต่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนไว้ เทศน์ว่าภาระนะ ไม่เสียคติ ไม่ดูถูกดูแคลนใครทั้งสิ้น ไม่เสียคติตนเองและผู้อื่น ไม่เสียคติใครทั้งสิ้น แต่กิเลสในใจของคนมันทำร้ายคน กิเลสในใจของคนมันทำให้คนทุกข์ กิเลสของคนมันทำให้คนต่ำต้อย มันทำให้คนตกค้างในโลกนี้ไง

ถ้ามันมีสัจจะความจริง เห็นไหม เวลาหลวงตาท่านเทศน์ กุสลา ฆมฺมา อกุสลา ฆมฺมา ทำความดีหรือความชั่วมา ชัดหัวกิเลส มิ่งทำดีหรือทำชั่ว ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ดีหัวกิเลสๆ ดีหัวกิเลสก็ดีใจดำเราไง ดีสิ่งที่เราปรารถนาไง

“โ๊ย! ถ้าทำสิ่งใดก็ไม่ได้เลย หลวงพ่อว่าผิดทั้งนั้นเลยๆ แล้วถ้าถูก ถูกก็ไม่เคยเจอไม่เคยเห็นสักที”

อ้าว! ไม่เคยเจอไม่เคยเห็น ปัจจัตตัง สันตัญญูโก เคยเจอเคยเห็นที่ไหน มันเป็นปัจจัตตัง มันเป็นสันตัญญูโก มันเกิดท่ามกลางหัวใจ

ปฏิสนธิจิต จิตเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เราเกิดมาจากไหน เราเกิดมาจากพ่อจากแม่ เลือดเนื้อเชื้อไขของพ่อของแม่มาบวชมาค้าจุนศาสนา แต่จริงๆ แล้วเราเกิดจากกรรม กรรมดี กรรมชั่ว กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน จิตทุกดวงเคยทำทั้งดีและชั่วมาทุกดวงใจ เคยทำทั้งดีและชั่ว วาระที่มันมีบุญกุศล วาระนั้นจะมีความสุข วาระไหนที่กรรมมันให้ผล วาระนั้นกรรมบีบคั้น กิเลสบีบคั้นหัวใจทุกข์ยากนัก

สุขเวทนา ทุกขเวทนาเป็นอนิจจัง มันแปรปรวนของมันตลอดเวลา แต่สังขารขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทำให้เป็นอนัตตา เกิดขึ้น ตั้งอยู่ แล้วดับไป ลึกลงไปในใจของเรา ลึกลงไปจากหัวใจของเรา ให้เป็นคุณธรรมในใจขึ้นมา นี่เป้าหมายของพระพุทธศาสนา ให้ทำถึงที่สุดแห่งทุกข์ ใ้อที่มันทุกข์ๆ ยากๆ ใ้อที่มันบีบคั้นอยู่ที่นี่ที่สุด จบสิ้นกระบวนการของมัน พระพุทธศาสนาสอนอย่างนั้นนะ

ไม่ให้เชื่อเทวดา อินทร์ พรหม ไม่ให้เชื่อใครทั้งสิ้นๆ กาลามสูตร ไม่เชื่อแม้แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่เป็นสาวกสาวกจะต้องศึกษา ต้องประพฤติปฏิบัติไปก่อน แต่เวลามันเป็นจริงๆ ขึ้นมาแล้วนะ ไม่เชื่อใครทั้งสิ้น เชื่อสัจจะความจริง เชื่อความเป็นจริงในใจ เป็นปัจจัตตัง เป็นสันตัญญูโกท่ามกลางใจของเราเอง เอวัง